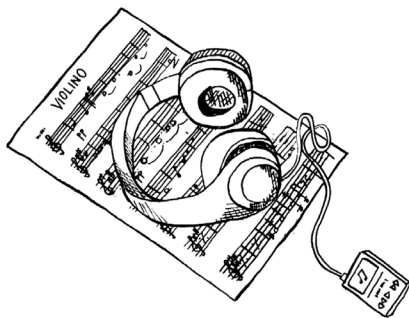

Кеті, Лорен і Гарріган,
палким любітелькам тварин
і моїм подрузам

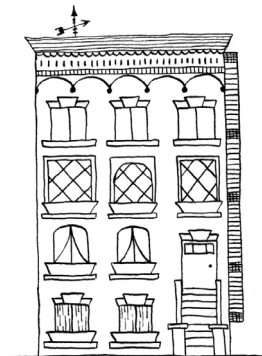
Вони увесь час підкидають
вам щось нове... те, що вас постійно
заганяє у глухий кут.
Щойно ви вирішите одну проблему,
аж тут виникає наступна...
Тому я всякчас їх обміжковую,
вирішуючи, як утинити правильно.

Л.-М. Монтгомері. Енн із Зелених Дахів

Неділя, 24 лютого

Розділ перший

Вечір на 141-й вулиці був холодним і вітряним. Сніговий буревій налетів на східне узбережжя, затримавшись там, й епіцентром негоди став Гарлем. Утім, «піщаники» на 141-й вулиці стояли міцно й непохитно, захищаючи своїх мешканців не менш надійно, ніж робили це сто років тому. І поки снігоочисні машини снували туди-сюди вздовж авеню, сніг купками влягався на підвіконнях і припорошував цегляні будинки, засипав припарковані авто і нагромаджувався на тротуарах.

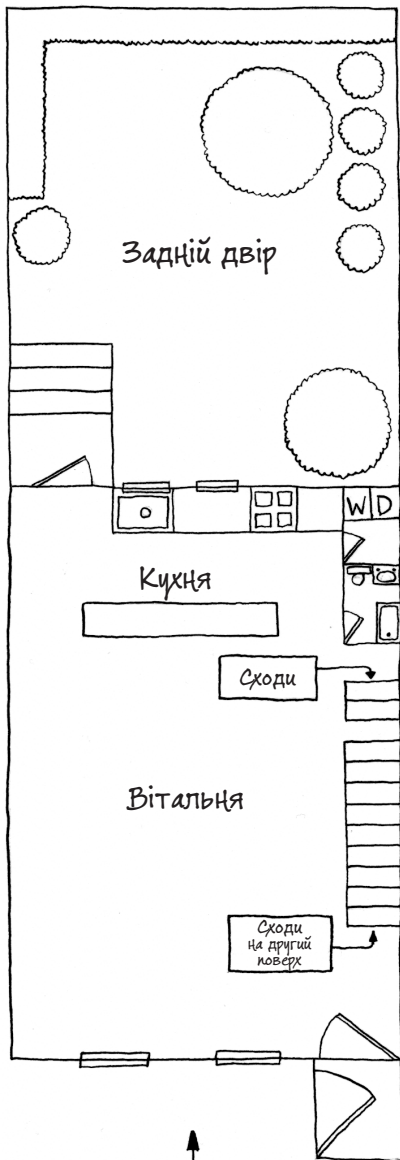
У самому серці 141-ї вулиці стояв непоказний будинок із бурого піщанику з флюгером нагорі, тепер геть засипаним снігом. Родина Вандербікерів, що займала перший і другий поверхи «піщанику», зібралася в цей

час у вітальні. Тринадцятирічні близнючки Джессі та Іза, десятирічний Олівер і восьмирічна Гіацинта страшенно шкодували, що дозволили Лейні, якій щойно виповнилося шість, обрати настільну гру. Вона ж, чи не зумисне, вибрала саме ту, в яку грати можна було годинами. Чекаючи на свою чергу, щоб підкинути кубик, усі вони мріяли про справжню весну, коли з-під землі почнуть вилазити бульбочки рослин і коли всі діти нарешті копирсатимуться в громадському садку, який вони розбили минулого літа для своїх сусідів згори.

Задзвонив телефон. Мама, спритно маневруючи між дітьми, домашніми улюбленцями та стосами книжок, врешті-решт дісталася до столика біля вхідних дверей і схопила свій мобільний.

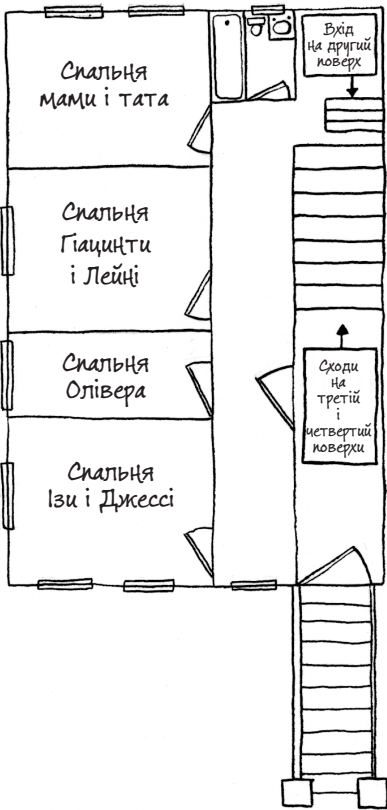
Діти чули, як вона виговорює: «Справді?», «Звісно!», «Це було б чудово!». В її голосі звучало стільки натхнення й ентузіазму, що дітлахи-Вандербікери відірвалися від своєї гри.

Татко — в поношеному робочому комбінезоні кольору «лісовий зелений» — саме намагався ліквідувати течу в кухонній раковині, проте облишив свою справу і поквапився до мами дізнатися, в чому річ. Коли мама завершила розмову, вся сім'я зібралася навколо неї. Очі її сяяли, випромінюючи схвильованість і подив.

Перший поверх
Вандербікероного
помешканця

Другий поверх
квартири
Вандербікерів

— Телефонували з журналу «Перч»¹, — повідомила мама. — Вони хочуть помістити розповідь про мене та мій бізнес у своєму жовтневому номері.

— Що?! — одночасно вигукнули Іза, Джессі, Гіацинта. Олівер, татко й Лейні спантеличено презирнулися.

— І що воно за журнал такий, «Берч²»? — спитав Олівер.

— Не «Берч», а «Перч», — уточнила Іза. — Найприголомшливіший журнал на світі. Вони беруть інтерв'ю у найвідоміших жінок. Наприклад, у Гоуп Джарен³...

— ...котра є геобіологом і відома своїми працями з аналізу стабільних ізотопів скам'янілих лісів... — вставила пояснення Джессі.

— ...Жаклін Вудсон⁴...

— Я знаю її книжки! — вигукнув Олівер. — Обожнюю їх!

— ...і Соні Сотомайор! — завершила Іза, зашарівшись.

— Членкиня Верховного суду! — скрикнула Гіацинта.

— То ти потрапиш на обкладинку? — запитала Лейні. — А що ти вдягнеш? А можна й мені з тобою бути на світліні?

---

¹ Високий пост чи становище, сідало (*англ.*).

² Береза, різки (*англ.*).

³ Гоуп Джарен (нар. 1969) — американська геохімік і геобіолог.

⁴ Жаклін Вудсон (нар. 1963) — сучасна американська авторка книг для дітей та юнацтва.

Мама видавалася розгубленою.

— Ну, на обкладинці мене точно не буде. У них є розділ про дрібних підприємців, і вони хочуть помістити мене туди. Уявлення не маю, як вони взагалі про мене дізналися! Певно, хтось із редакції відвідував вечірку, де подавали мої десерти. Увесь журнальний розворот присвятять моїй випічці. Вони мають намір прислати сюди, в наш «піщаник», фотографа!

Татко схопив маму в обійми і почав кружляти з нею біля підніжжя сходів.

— Я так пишаюся тобою!

Джессі витягла свій мобільний, зайшла у пошуковик і почала щось там швидко переглядати.

— Святий боже, подивіться-но лишень, які в нього тиражі! Вісімсот тисяч — друкований наклад. І понад два мільйони переглядів вебсторінки в інтернеті щомісячно!

— Ти станеш знаменитою! — заволала Лейні, стрибаючи навколо мами.

— Тепер усі хотітимуть твого печива, — сказав Олівер, подумки підраховуючи, як успішний мамин бізнес позначиться на його щотижневих кишенькових грошах.

— Тобі варто створити власний вебсайт, щоб продавати товар оптом, — розсудливо зауважила Іза.

— А ти звідкіля знаєш? — спитала Джессі.

— Бенні так робить для пекарні Кастлмана, — пояснила Іза.

— Коли фотосесія? — діловито поцікавився татко.

— Десь на початку квітня, — сказала мама.

— Та це ж якраз на твій день народження! — вигукнула Лейні. — Шостого квітня!

Мама схопилася за голову, оглядаючи помешкання. Вандербікери простежили за її поглядом і зненацька побачили те, що, ймовірно, помітить фотограф модного журналу. Франц, їхній улюбленець, басет-гаунд, методично переміщав іграшки зі свого кошика, планомірно розкладаючи їх у місцях, де домочадці пересувалися найчастіше.

Доріжка з сіна тягнулася від коробки Паганіні, кролика Лейні; він порозкидав його чимало, коли вистрибував зі своєї домівки. Джордж Вашингтон, смугастий біло-рудий кіт, бавився нитками, що повисмикувалися з вельми обтріпаного дивана, позаяк частенько використовував його для гостріння кігтиків (хоча для цього у вітальні стояли аж два спеціальні стовпи).

А ще повсюдно виднілися стоси книжок, рештки наукових експериментів Джоссі та Ізині ноти, розкидані на всіх можливих поверхнях. Баскетбольний м'яч Олівера визирав з-під крісла. Гіацинтина скринька зі скарбом розчохнуто стояла на підлозі, звідкіля

різнокольоровими стрічками в різних напрямках розтеклася пряжа.

Джессі заговорила першою.

— Ми цілком спроможні зробити наш «піщаник» вартим наймоднішого журналу.

Олівер виявився більш скептичним:

— Справді?

Іза розправила плечі:

— Звісно, що так!

Татко торкнувся шпалер на стінах.

— Я, до речі, планував підправити стіни і пофарбувати їх. А також освіжити підлогу. І змайструвати ще декілька полицок для книг, бо, вочевидь, п'яти величезних полиць для нас недостатньо. Постараюся зробити усе це до квітня.

Мамине обличчя прояснилося.

— Мамо, повір! — заспокоїла її Іза. — Ми впоремося.

Уся родина зібралася довкола неї й обмінялася «фірмовими» жартівливими доторками кулаків.

— «Слава і багатство — ми вже на підході»!¹ — гаркнув Олівер.

---

¹ Рядки з відомої пісні Елвіса Преслі (1935–1977), американського співака та актора, «короля рок-н-ролу».

КВІТЕНЬ

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА
1	2	3
←		В.Е.С.Н.Я.Н.І

ПОНЕДІЛОК, 1 КВІТНЯ

Місяць і вісім днів по тому

ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
4	5 фотосесія журналу «Перц»! Прослуховування Ізи	6 День народження мами!
К.А.Н.І.К.У.Л.И